

WINCENTY DABIŃSKI (1863-1936)

Urodził się 21 stycznia 1863 roku w Gostyniu w rodzinie rzemieślniczej, jako syn Wojciecha i Michaliny z domu Borowicz. Po ukończeniu miejscowej szkoły elementarnej uczęszczał do gimnazjum w Śremie. Po zakończeniu edukacji przez kilka lat pracował w pruskim sądownictwie jako sekretarz sądowy. Na znak protestu przeciw prześladowaniu Polaków złożył wymówienie z pracy i nabył w Gostyniu browar oraz cegielnię. Szybko stał się znanym i cenionym działaczem społeczno-politycznym.

Przesował tutejszemu Towarzystwu Przemysłowców i Rzemieślników, był radnym miejskim, a w latach 1907-1914 piastował funkcję prezesa rady nadzorczej Banku Pożyczkowego w Gostyniu. 11 listopada 1918 roku stanął na czele Wydziału Wykonawczego Rady Robotniczo-Żołnierskiej – połączonych Rad: Żołnierskiej i Robotniczej. 8 grudnia na pierwszym oficjalnym zebraniu Powiatowej Rady Ludowej w Gostyniu powierzono mu funkcję komisarza administracji ogólnej. W tym czasie pełnił on równocześnie obowiązki decernenta (polskiego nadzorcy) przy niemieckim landracie dr. Richardzie Lucke.

Po przejściu władzy w Gostyniu z rąk pruskich 2 stycznia 1919 roku mianowany został pierwszym polskim starostą powiatu gostyńskiego. Urząd ten piastował nieprzerwanie do 24 lutego 1929 roku. Na skutek decyzji ministra spraw wewnętrznych Felicjana Sławoja Składkowskiego mianowano go radcą wojewódzkim w tym samym stopniu służbowym i przeniesiono do Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu 4 września 1929 roku. Z końcem roku 1918 sprzedał cegielnię i browar, poświęcając się całkowicie działalności społeczno-politycznej. Był między innymi współzałożycielem (obok Stanisława Czernika) czasopisma regionalnego „Ziemia Gostyńska”, które ukazywało się w roku 1926. Pełnił tam obowiązki redaktora odpowiedzialnego. Za zasługi na polu pracy narodowo-społecznej oraz administracji państwowej otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarł 19 czerwca 1936 roku w Gostyniu i pochowany został na miejscowym cmentarzu parafialnym.